

[Miljøministeren]

højde herfor i den lokale planlægning. Debatten i Folketinget omkring planlægningsloven viste da også, at der er bred tilslutning til, at planlægningen af kystområderne er et statsligt interesseområde.

Der findes allerede i dag i ferie- og fritidscirculæret fra 1981 nogle statslige rammer for planlægningen af kystområderne. Der har altså været en overordnet statslig regulering på dette område i de sidste 10 år. Denne regulering er imidlertid utidssvarende i forhold til udviklingen i dag, idet den ikke tager udgangspunkt i kysternes samlede anvendelse og beskyttelse.

Der er derfor brug for en samlet kyststrategi, som sikrer, at de mange og ofte modstridende interesser i kystarealerne koordineres.

Dette blev understreget i landsplanredegørelse 1990, hvoraf det ligeledes fremgik, at der var taget initiativ til, at der blev udarbejdet et nyt kystcirculære, der skulle indeholde bindende forudsætninger for kommune- og regionplanlægningen, et såkaldt landsplandirektiv. I landsplanredegørelsen blev også gengivet en række sigtelinier, som skulle danne udgangspunkt for det nye circulære.

En klar strategi og en bedre koordination standser ikke i sig selv udviklingen, men kan sikre en fornuftig og bæredygtig udvikling i kystområderne.

Jeg kan oplyse, at Planstyrelsen på ministeriets vegne den 1. juli 1991 udsendte et udkast til et kystcirculære til høring hos Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen samt en bred kreds af interesseorganisationer. Høringsfristen udløber den 1. oktober 1991, hvorefter circulæret vil blive forhandlet med de involverede organisationer. Der stiles mod, at circulæret kan træde i kraft omkring årsskiftet.

Processen omkring circulæret er altså ikke afsluttet, hvorfor det endelige indhold endnu ikke er fastlagt. Efter fast praksis vil circulæret blive forelagt Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, inden det underskrives.

Spm. nr. S 992

Til *forsvarsministeren* (13/9 91) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at forsvaret er meget langt fremme i beslutningsprocessen om anskaffelse af nærluftforsvar for mere end 1 mia. kr., og vil ministeren

oplyse, hvilken militær begrundelse der er for en sådan anskaffelse, og hvilket forsvarssystem det er, der trænger til udskifning?«

Svar (20/9 91):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Finansudvalget tiltrådte ved aktstykke nr. 147 af 18. april 1986 anskaffelse af et nærluftforsvarssystem til hæren.

I december 1986 blev afgørelsen om missiltypevalg stillet i bero, idet det blev besluttet, at forsvaret skulle følge udviklingen i de respektive missilsystemer, der på daværende tidspunkt ikke alle var færdigudviklede.

Forsvaret har i den forløbne tid nøje fulgt udviklingen i de forskellige systemer. Systemerne er nu færdigproducerede eller så langt fremme i deres udvikling, at forudsætningerne for at træffe beslutning om typevalg er til stede.

Med den nuværende udrustning kan hæren i en eventuel konflikt hverken forhindre eller afgørende forstyrre angreb mod sine enheder fra kampfly og helikoptere.

Anskaffelsen skal erstatte henholdsvis Red-eye-missilet, som er udviklet i 60'erne og anskaffet i 1972, samt luftværnskanonen L/60, som er udviklet i 30'erne og tilgået som våbenhjælp i 1950. Begge våben er teknologisk og operativt forældede.

Spm. nr. S 993

Til *forsvarsministeren* (13/9 91) af:

Jens Thoft (SF):

»I 1988 blev bevilget ca. 3 mia. kr. til køb af et stort antal kampvogne. Hvor stort er det uforbrugte og ikke kontraktligt forpligtende beløb, og vil ministeren indstille denne anskaffelse, set i lyset af opløsningen af Wapa og Sovjetunionen?«

Svar (20/9 91):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Ved aftale om forsvarets ordning 1989-91 af 14. marts 1989 blev det fastsat, at hærens kampvognsparck skulle moderniseres til et tidssvarende niveau. I fortsættelse heraf fik Forsvarsministeriet ved aktstykke 278 af 31. maj 1989 Finansudvalgets tilslutning til at iværksætte kampvognsprojekt 1989 til i alt 2.955 mio. kr.